

GOBBI ATLANTIS 50

MARINA 85

BOMMELAER 1500

NAUDA 34

RIVER CRUISE

MENORQUIN MY 145

MOTORBOOT

MAANDBLAD VOOR DE MOTORVAART

NL: € 4,20 B: € 4,45 JULI 2007 WWW.MAANDBLADMOTORBOOT.NL

ETAP 1100 AC: ONZINKBAAR

VIVANTE 42

RANDSTADMARINE OFFSHORE CRUISING EVENT

SLUIZENTOCHT

COMPROMISLOOS

PITTIGE KWAJONGENSTOCHT

KRAPPE KOLKEN

Pittige kwajongenstocht

Onder het motto 'Tijd voor een rondje Nederland' organiseerde Randstadmarine in mei het Eerste Randstadmarine Offshore Cruising Event: een tweedaagse offshore trip voor center consoleboten en RIB's. Een kleine twintig snelle boten namen deel aan deze eerste editie van het ronduit pittige evenement. Motorboot voer mee met een van Dolphin Maritime in Stellendam gehuurde Stingray RIB en was zodoende getuige van de geboorte van een traditie. Want dat deze typische 'kwajongenstocht' een vervolg krijgt, is inmiddels wel zeker.

Zaterdagmiddag, omstreeks zes uur.

In de Beatrixsluis wordt een bonte verzameling van RIB's en consoleboten samen met een binnenvaartschip geschut. De overwegend uit stevige kerels bestaande bemanningen op de kleine open bootjes ogen vermoeid. Ze zijn koud en nat en

willen eigenlijk nog maar één ding: zo snel mogelijk terug naar Nieuwersluis, waar koffie, broodjes en droge kleren lonken.

Niemand heeft er op dit moment nog écht plezier in. Maar afzien hoort er nu eenmaal bij, tijdens zo'n bikkeltocht. En eenmaal terug in Nieuwersluis

lijken de ontberingen bovendien op slag verdwenen: 'Tjonge, het was toch wel hé gaaf!'

STOERE KERELS

We gaan terug in de tijd vrijdagochtend, half elf.

Ruim zestig deelnemers hebben zich in een loods v

HANS PAPERBURG EN YVONNE ZWAAN

1 De deelnemers van het Eerste Randstadmarine Offshore Cruising Event komen aanstormen op het Haringvliet. 2 Het Motorboot-team in actie. 3 Metalen haai...

jachtwerf De Driehoorn aan de Angstelkade in Nieuwersluis verzameld voor de briefing van de organisators Mario Bolle, Erik Zwaard en Peter van der Neut. „Het wordt een stevige trip, voor stoere kerels”, belooft Mario. Dat de vierkoppige equipe van Motorboot voor de helft uit vrouwen bestaat, heeft hij in zijn openingstoespraak kennelijk nog niet verwerkt. Verslaggeefster Yvonne Zwaan kijkt er niet eens meer van op. Zij is het als Motorboot-redactrice gewend om met overwegend mannelijke collega's te moeten wedijveren.

Voor teamgenote Lia Papenburg – verpleegkundige van beroep – is het daarentegen een nieuwe ervaring. Lia had die ochtend nog zuinigjes opgemerkt, dat zij voor het inschrijfgeld van 225 euro waarschijnlijk ook een weekendje naar een beautysalon had gekund. En Mario's opmerking doet haar eens te meer vermoeden dat dát wellicht een verstandiger keuze zou zijn geweest. „Stoere kerels?! Weten jullie wel zeker dat dit iets voor mij is?” Mario's zus Angelina – die als begeleider/verzorgster bij het evenement is betrokken – kan zich haar twijfel goed indenken en stelt haar alvast gerust: „Als het

te gek wordt, kun je onderweg altijd nog besluiten om bij mij in de auto te stappen.”

SCRUBBEN

Het visioen van de beautysalon – beetje masseren, beetje scrubben, beetje make-up en vooral: beetje relaxen – steekt reeds vroeg in de middag opnieuw de kop op, als we het Amsterdam-Rijnkanaal hebben verlaten en met dik zeventig kilometer per

uur pal tegen de wind in over de Lek richting Streefkerk stuiven. Terwijl de koude, dikke regendruppels onze gezichten geselen, komt Lia brommend tot de conclusie dat ze het onderdeel 'scrubben' inmiddels achter de rug heeft... De lunch in drijvend restaurant De Limonadefabriek in Streefkerk maakt veel goed: eerst tartaar van makreel met spinaziesalade, sesammayonaise en

een kroketje van basmatirijst en krab, dan ossenhaas met aardappelpuree, voorjaarsgroente en bearnaisesaus en als dessert vervolgens een 'Creatie van rood fruit met ijs en witte chocolade'. Kijk, dat is wél genieten! Bovendien geeft zo'n lunch moed voor de volgende etappe: over de Nieuwe Maas, de Noord, de Dortsche Kil en het Hollandsch Diep naar Willemstad, waar we brandstof zullen tanken.

Daar waar onderweg geen beperkingen gelden voor wat betreft de snelheid, staat de gashendel bij de meeste deelnemers consequent in de uiterste stand. En als in de omgeving van Willemstad de wind wat afneemt en de zon begint te schijnen, dreigt het evenement zowaar even het karakter van een zomers pleziertochtje te krijgen.

5

5 Rib in volle vaart op de Korendijksegeul. **6** De deelnemers hielden het niet helemaal droog... **7** De boot van organisator Mario Bolle. **8** Een deelnemer repareert zijn motor. **9** Yvonne Zwaan (links) en Lia Papenburg waren de enige twee vrouwelijke deelnemers aan het offshore cruising event. Beiden maakten deel uit van het Motorbootteam. **10** Aan het Eerste Randstadmarine Offshore Cruising Event namen ruim zestig personen deel.

6

7

MOTORUITVAL

Net als we er van overtuigd raken dat het laatste deel van de etappe een makkie gaat worden, wakkert de wind weer aan. Witte ruggen rollen ons venijnig tegemoet, als we Willemstad hebben verlaten en onder de Haringvlietbrug door het Vuile Gat opvaren. Via het Vuile Gat en de Korendijksegeul zullen we in ongeveer een uur naar de Heliushaven in Hellevoetsluis varen, zo staat in onze routebeschrijving. Eén blik op de golven maakt echter duidelijk dat

we er vandaag langer over zullen doen. VÉÉL langer.

We halen nog maar eens een keer diep adem, alvorens koers te zetten richting Hellevoetsluis. Bonkend stuiteren we met onze gehuurde Stingray rib van golf naar golf, als ineens de stuurboordmotor uitvalt. We zakken uit plané en worden door een golf onverwachts in een scherpe bocht naar stuurboord gedrukt, waar we bijna in aanvaring komen met één van de andere deelnemers. Yvonne, die op de tube van onze rib zit,

wordt bijna gespietst. Mede dankzij de snelle reactie van de andere boot, gaat het allemaal nog nét goed...

Het is niet de eerste keer vandaag, dat er een motor uitvalt. Reden: de onder twee zittingen geplaatste kunststof brandstoftanks van onze catamaran-RIB beginnen te schuiven zodra we op ruw water komen. Voor de derde keer vandaag raakt daardoor één van de brandstofleidingen bekneld, waardoor het op zich fors bemeten vermogen van 2 x 115 pk ineens wordt gehalveerd. Als je het euvel eenmaal hebt gevonden lijkt het niet veel meer dan een klein ongemak: tank weer op z'n plaats schuiven en gáán. Maar inmiddels is ons dus duidelijk geworden, dat je dit soort zaken op groot water niet te licht moet opvatten...

NOORDZEE

We zijn allemaal bek-af, als we na ruim twee uur hotse-botsen Beach Hotel Cape Helius in Hellevoetsluis hebben bereikt. Maar ook hier doet een goede maaltijd weer wonderen. Tijdens een meer dan uitgebreide barbecue wordt al heel snel

vrolijk vooruitgeblikt op wat de dag van morgen ons mogelijk nog zal brengen. Als de omstandigheden het toelaten, zullen we onze tocht vervolgen over de Noordzee. Wel heeft de organisatie een aantal alternatieven achter de hand, voor als het weer zich niet verbetert. Als we de volgende ochtend wakker worden, blijkt de zuid-

westenwind te zijn aangewakkerd tot kracht 7. Waren er al twijfels geweest, dan behoren die nu dus definitief tot het verleden: varen op de Noordzee zit er vandaag niet in. De organisatie kiest zelfs voor het uiterste alternatief: oversteken naar Stellendam, daar lunchen en dan zonder verdere omwegen via dezelfde route terug naar huis. Hoewel een enkeling anders wil doen geloven (het blijven per slot van rekening kwajongens) kunnen we ons nauwelijks voorstellen dat ook maar één deelnemer er echt rouwig om is.

Via dezelfde weg dus terug naar huis, maar nu met de wind en golven in de rug. Op het Haringvliet laat het voordeel daarvan zich al snel voelen: nog wél veel spektakel, maar aanzienlijk minder gebonk. Zodra de wind op het Hollandsch Diep, de Dortsche Kil en de Lek echter meer van opzij komt wordt het aan boord van de meeste boten tóch weer urenlang afzien en tegen de tijd dat we bij de Beatrixsluis zijn, heeft iedereen het wel zo'n beetje gehad. We

wachts weer aan. Als paarden die de stal ruiken, stuiven we – zonder dat ook maar iemand daar het teken toe heeft gegeven – met véél te hoge snelheid richting Nieuwersluis.

INTERVIEW

Nog vóór de eerste boten zijn getrailerd, is het Grote Terugblikken begonnen: het 1e Randstadmarine Offshore Cruising Event is pittig geweest. Héél pittig zelfs. Tegelijkertijd maakte dát het nu juist zo leuk om mee te doen. Vóór we in de auto stappen, wil een zojuist per motorfiets gearriveerde watersportjournalist graag Yvonne en Lia nog even interviewen, omdat zij als enige vrouwen aan de tocht hebben deelgenomen. „Doe je volgend jaar ook weer mee?“, wil hij van Lia weten. Ze weet het nog niet, zegt ze. Als ze kort daarop de gebeurtenissen van de afgelopen twee dagen de revue nog eens laat passeren, lijkt het antwoord inmiddels gevonden: „Hoe lang van tevoren zou je zo'n weekendje beautyfarm eigenlijk moeten reserveren?“ Zolang de boe-

zijn moe en nat en een aantal van ons heeft het bovendien stervenskoud. Van de kwajongensachtige branie die onze trotse armada van ribs en consoleboten gisterochtend nog kenmerkte, is weinig meer over. Maar dan, als de sluisdeuren opengaan en we met z'n allen het Amsterdam-Rijnkanaal opvaren, wakkert het vuur onver-

king echter nog niet de deur uit is, moet niemand er vreemd van opkijken als ze er straks bij het 2e Event stiekem tóch weer bij is...

Voor meer informatie over het 1st Randstadmarine Offshore Cruising Event: www.randstadmarine.nl. De luchtfoto's bij dit artikel zijn gemaakt door SKY Pictures.